

аспектів. Надзвичайно важливо гнучко пристосувати власні дії до відповідних ситуаційних вимог і вчитися на щойно отриманому досвіді [4]. Автори визначили шість однаково важливих компетентностей викладачів медицини: просвітництво в медицині, спрямованість на студента, соціально-комунікативні компетентності, рольове моделювання і професіоналізм, рефлексія й розвиток особистої педагогічної практики, системи викладання і навчання [4].

У 1972 році була заснована неурядова організація – Всесвітня федерація медичної освіти (WFME) – основною метою якої є підвищення якості медичної освіти в усьому світі на основі забезпечення найкращих наукових і етичних стандартів у медичній освіті. WFME була створена Всесвітньою медичною асоціацією (WMA) і з нею ефективно співпрацює для узгодження принципів і стандартів медичної освіти протягом повного життєвого циклу професійної діяльності. WMA схвалила основні документи щодо базової, післядипломної та безперервної професійної освіти, а також щодо розподіленого і дистанційного навчання в медичній освіті у 2021 році. WFME розробила глобальну програму визнання для акредитації базової медичної освіти та є співредактором Всесвітнього каталогу медичних шкіл.

9 червня 2023 року відбулася зустріч представників Національного агентства із забезпечення якості вищої освіти України з представниками Всесвітньої федерації медичної освіти (WFME). Перспективи співробітництва між НАЗЯВО і WFME обговорили з президентом Міжнародної федерації Рікардо Леоном-Боркесом. Підвищення якості медичної освіти в Україні буде сприяти її інтернаціоналізації через визнання відповідності високим міжнародним вимогам Національного агентства із забезпечення якості вищої освіти.

Список використаної літератури

1. Боброва Н.О., Ананьева М.М., Звягольська І.М., Басараб Я.О., Лобань Г.А. Ставлення студентів-медиків до здорового способу життя та його вплив на процес навчання // Актуальні проблеми сучасної медицини: Вісник Української медичної стоматологічної академії. – 2015. – Т. 15, вип. 2. – С. 8-12.
2. Лобань Г.А., Зачепило С.В., Коваленко Н.П., Ганчо О.В., Комишан І.В. Формування здорового способу життя студентів як запорука суспільного та економічного розвитку держави // Актуальні проблеми сучасної медицини: Вісник Української медичної стоматологічної академії. – 2015. – Т. 15, вип. 2. – С. 30-32.
3. Epstein RM, Hundert EM. Defining and assessing professional competence. // JAMA. – 2002. – 287(2). – P. 226-235. doi:10.1001/jama.287.2.226
4. Görlitz A, Ebert T, Bauer D, Grasl M, Hofer M, Lammerding-Köppel M, Fabry G; GMA Committee on Personal and Organizational Development in Teaching. Core Competencies for Medical Teachers (KLM)--A Position Paper of the GMA Committee on Personal and Organizational Development in Teaching // GMS Z Med Ausbild. – 2015. – May 13; 32(2):Doc23. doi: 10.3205/zma000965.
5. Horntvedt MT, Nordsteien A, Fermann T, Severinsson E. Strategies for teaching evidence-based practice in nursing education: a thematic literature review // BMC Med Educ. – 2018. – Jul 28;18(1). – P.172. doi: 10.1186/s12909-018-1278-z.
6. Reed S, Shell R, Kassis K, Tartaglia K, Wallihan R, Smith K, Hurtubise L, Martin B, Ledford C, Bradbury S, Bernstein HH, Mahan JD. Applying adult learning practices in medical education // Curr Probl Pediatr Adolesc Health Care. – 2014. – Jul;44(6). – P.170-181. doi: 10.1016/j.cppeds.2014.01.008.
7. Srinivasan M, Li ST, Meyers FJ, Pratt DD, Collins JB, Braddock C, Skeff KM, West DC, Henderson M, Hales RE, Hilty DM. "Teaching as a Competency": competencies for medical educators // Acad Med. – 2011. – Oct;86(10). P. 1211-1220. doi: 10.1097/ACM.0b013e31822c5b9a.
8. World Medical Association. WFME. The World Federation for Medical Education <https://www.wma.net/what-we-do/education/the-world-federation-for-medical-education/> (Дата звернення 5.11.2023)

ВПЛИВ НАУКОВО-ДОСЛІДНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ НА ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСОБИСТОСТІ МАЙБУТНЬОГО ЛІКАРЯ

Лобач Н.В., Ісичко Л.В., Сілкова О.В., Ваценко А.В.

Полтавський державний медичний університет

У статті розглядається важливість формування висококваліфікованих медичних фахівців із глибокими знаннями, професійними навичками і відповідальністю, акцентуючи на те, що дослідницька активність у закладах вищої освіти відіграє ключову роль у підготовці студентів до майбутньої кар'єри лікаря.

Ключові слова: медична освіта, професійний розвиток, дослідницька активність, студентські наукові гуртки.

The article explores the importance of cultivating highly qualified medical professionals with profound knowledge, professional skills, and responsibility, emphasizing that research activity in higher education institutions plays a pivotal role in preparing students for future medical careers.

Keywords: medical education, professional development, research activity, student scientific groups.

У наш час суспільство акцентує увагу на необхідності реалізації потенціалу майбутнього фахівця в різних сферах життя, визначаючи це як ключовий аспект особистого і професійного розвитку. Заклад вищої освіти, що спеціалізується в галузі медицини, наголошує на невідкладному завданні формування висококваліфікованих професіоналів у медичній сфері. Потрібно, щоб ці фахівці мали не тільки глибоке знання предмета, а й виражені професійні навички, а також проявляли відповідальність, постійний інтерес до своєї майбутньої професії та прагнення до безперервного саморозвитку й самореалізації.

Важливо усвідомлювати, що професійну кваліфікацію лікаря формує і теоретичний зміст наукових дисциплін, і постійне вдосконалення професійних умінь і навичок. Винятково значущою вважають дослідницьку активність як ключовий елемент підготовки висококваліфікованих лікарів – чи то здобувача освіти, чи практикуючого фахівця. Оскільки основи розвитку лікаря-дослідника формуються переважно під час навчання в ЗВО, пильну увагу звер-

тають на інтеграцію студента в науково-дослідницьке середовище [1]. У наш час підтримка студентської наукової діяльності знаходить активне заохочення на рівні закладів вищої освіти: спрямованість у навчальному процесі з боку викладачів, а також приклади старших студентів, що надихають, створюють стимул для активного залучення до наукових досліджень.

Елементи дослідницької активності в освітньому процесі сприяють формуванню в студента ключових навичок, таких як самоорганізація, постійний пошук відповідей на питання в різних галузях, розвиток інтелектуальних і творчих здібностей, а також уміння ефективно працювати в колективі. Дослідницька робота розпочинається на рівні навчально-дослідних проєктів і закріплюється через участь у студентських наукових гуртках, де студенти мають можливість занурюватися в процес наукових досліджень.

Мета студентських наукових гуртків – формування новаторських ідей у студентській науці, розвиток творчих і організаторських здібностей, підготовка студентів до самостійної наукової роботи – освоєння методик науково-дослідної роботи, формування навичок аналізу наукової літератури, застосування знань на практиці, обробка даних і аналіз результатів, написання наукових статей.

У контексті класичної системи освіти, орієнтованої на передачу готових знань, стає зрозуміло, що необхідно активніше наголошувати на значенні педагогічної діяльності, спрямованої на розвиток творчих здібностей студентів. Саме в системі науково-дослідної роботи студентів розкривається їхній творчий потенціал. Це також сприяє формуванню майбутнього лікаря як особистості, яка має не лише глибокі знання, а й здатність до творчості. Важливим аспектом у цьому процесі є взаємодія між науковцями, викладачами і здобувачами освіти. Цей діалог сприяє розвитку талантів та ініціативи, виховує потребу в постійній самоосвіті. Участь у науковій діяльності також сприяє соціалізації студентів, створюючи атмосферу престижності й соціальної значущості дослідницької роботи [1; 4].

Засвоєнню теоретичних знань і розвитку науково-дослідницьких навичок, необхідних для успішної майбутньої практики в медичній галузі, сприяє активне вивчення й застосування інновацій, зокрема використання інформаційних технологій у навчальному процесі. Тому особлива увага приділяється інтеграції інформаційних технологій у навчальний процес, спрямованої на розвиток науково-дослідних навичок майбутніх лікарів [3].

Один із ключових моментів у цьому процесі – упровадження проєктної діяльності в освітню програму. Завдання, орієнтовані розв'язання актуальних медичних проблем із використанням інформаційних технологій, стають невід'ємною частиною навчального процесу. Ці проєкти включають використання медичних додатків і баз даних для досліджень і аналізу медичних даних.

На заняттях із медичної інформатики особливу увагу звертаємо на вивчення методів аналізу медичних даних. Студенти освоюють спеціалізовані програми й інструменти для обробки інформації, зокрема аналіз клінічних даних і епідеміологічних досліджень. Вступ до основ біостатистики відкриває перед студентами широкі можливості вивчення й застосування різноманітних методів, серед яких основний акцент робиться на методі збору даних, де вони можуть систематично й об'єктивно отримувати інформацію для подальших аналізів. Також студенти розвивають навички вивчення способів представлення даних, зокрема ефективного використання графіків і таблиць. Ознайомлення з методами, спрямованими на висновки, передбачає розуміння й застосування довірчих інтервалів і статистичних тестів. Крім того, студенти опановують регресійний аналіз для прогнозування взаємозв'язків між різними змінними. Навчання також передбачає засвоєння основних принципів і вимог, пов'язаних із етичною обробкою біологічних даних і проведенням досліджень, розширюючи усвідомлення студентами важливості етичної складової в науковій роботі.

Використання віртуальних лабораторій на кафедрі анатомії, біології, внутрішньої медицини та гістології дає студентам можливість моделювати дослідницькі експерименти. Це допомагає розвивати їхні дослідницькі навички, дозволяючи відтворювати й вивчати різні медичні процедури. Їх засвоєння стає важливим етапом у підготовці майбутніх фахівців, оскільки вони отримують практичний досвід і розвивають уміння самостійно проводити дослідження в медичній галузі. Такий підхід допомагає студентам впроваджувати теоретичні знання в практичну діяльність і формує активних і навчених дослідників [2; 5].

Отже, інтеграція інформаційних технологій у навчання майбутніх лікарів розвиває науково-дослідні навички, готуючи фахівців, здатних ефективно застосовувати інновації в медичній практиці. Це стає ключовим аспектом підготовки студентів до активної участі в медичних дослідженнях і впровадження нових підходів у лікуванні.

Значення науково-дослідної роботи для здобувача освіти у формуванні особистості майбутнього лікаря не можна недооцінювати. Цей вид активності відіграє ключову роль у професійному становленні медичного фахівця, сприяючи розвитку критичного мислення, аналітичних навичок і здатності до самостійної наукової творчості. Наукові дослідження дають студентам можливість глибше зрозуміти принципи медицини, освоїти сучасні методи діагностики й лікування. Вони стикаються з актуальними проблемами охорони здоров'я, що допомагає їм краще зрозуміти їхній вплив на пацієнтів і суспільство загалом.

Участь у наукових проєктах також сприяє розвитку комунікативних навичок, співпраці з колегами і взаємодії з науковою спільнотою. Ці аспекти відіграють важливу роль у процесі формування майбутнього лікаря як професіонала, здатного ефективно працювати в багатогранному і динамічному світі медицини.

Крім того, участь у наукових дослідженнях дозволяє студентам відкривати нові перспективи у своїй галузі, стимулює їхній інтерес до постійного навчання і професійного зростання. Усі ці фактори в сукупності формують особистість майбутнього лікаря, готового до різного роду труднощів сучасної медичної практики, створюючи необхідний науковий фундамент.

Список використаної літератури

1. Вплив науково-дослідницької роботи студентів на кафедрі патофізіології ПДМУ на формування їх професійної компетентності / С. М. Назаренко, В. О. Костенко, О. Є. Акімов [та ін.] // Актуальні проблеми сучасної медицини: Вісник Української медичної стоматологічної академії. – 2021. – Т. 21, вип. 3 (75). – С. 255–258.
2. Лобач Н. В. Симуляційні комп'ютерні технології як ефективний засіб якості підготовки здобувачів вищої медичної освіти / Н. В. Лобач, М. С. Саєнко // Розвиток природничих наук як основа новітніх досягнень у медицині : матеріали III наук.-практ. інтернет-конф., м. Чернівці, 21 червня 2023 р. / за ред. В. І. Федіва. – Чернівці : БДМУ, 2023. – С. 330–333.

3. Сілкова О. В. Науково-дослідна діяльність як засіб удосконалення професійної підготовки студентів на кафедрі медичної інформатики, медичної і біологічної фізики / О. В. Сілкова // Актуальні проблеми сучасної вищої медичної освіти в Україні : матеріали навч.-наук. конф. з міжнар. участю, м. Полтава, 21 березня 2019 р. – Полтава, 2019. – С. 202–203.
4. Уйсімбасва Н. Науково-дослідна діяльність майбутнього фахівця / Наталія Уйсімбасва // Наукові записки. Серія: Педагогічні науки. Збірник наукових праць. – Кіровоград: КДПУ ім. В. Винниченка, 2010. – Вип. 88. – С. 243 - 246.
5. Modern digital learning and simulation technologies in higher medical education: definitions, innovative potential / R. Yuriy, S. Huzchenko, N. Lobach, O. Karbovanets, S. Bokova, L. Isychko // Amazonia Investiga. – 2022. – Vol. 11, issue 60. – P. 53–61.

ДИСТАНЦІЙНА ОСВІТА ЯК СКЛАДОВА ПІДГОТОВКИ ЛІКАРЯ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ

Локес К.П., Фаустова М.О., Добровольська О.В., Аветіков Д.С.

Полтавський державний медичний університет

Для оптимізації підготовки кваліфікованих лікарів до сучасного середовища, де диджиталізація суттєво впливає на надання медичних послуг, слід переглянути методи навчання здобувачів вищої медичної освіти.

Ключові слова: онлайн-навчання, дистанційна освіта, диджиталізація, здобувачі вищої медичної освіти.

In order to optimize the training of qualified doctors for the modern environment, in which digitalization has a significant impact on the provision of medical services, it is necessary to review the training methods used to train students of higher medical education.

Keywords: online education, distance education, digitalization, students of higher medical education.

В умовах сьогодення цифрова інформація всюди доступна майже кожному. В еру інформаційних технологій медична освіта зараз стикається із новими проблемами. З одного боку, студенти-медики постійно мусять швидко оновлювати й розширювати наявні знання з медичних дисциплін і опановувати нові практичні навички. З іншого боку, вимоги до інформаційної компетенції технологій охорони здоров'я – використання електронних медичних записів, систем навчання й систем допоміжної діагностики – також становлять новий виклик і для студентів-медиків, і для викладачів закладів вищої медичної освіти [1; 3].

Для оптимізації підготовки кваліфікованих лікарів до сучасного середовища, в якому інтернет надає цифрову інформацію, доступну з будь-якої точки світу, слід переглянути методи навчання, які використовуються для навчання й підготовки здобувачів вищої медичної освіти. Незважаючи на те, що деякі форми інформаційних технологій уже використовувалися для допомоги навчанню, традиційні методи навчання вимагають, щоб викладання й навчання відбувалися за розкладом. Онлайн-навчання, яке також називають інтернет-орієнтованим навчанням, або вебнавчанням, не має обмежень у часі та просторі, а отже, викладання й навчання стали роздільними через інтернет-системи доставки інформації [5].

Викладання онлайн і офлайн широко використовується у вищій освіті. Використання онлайн-навчання значно зросло з часу пандемії COVID-19 і було зумовлено значними обмеженнями класичного очного навчання внаслідок карантинних обмежень. У цій пандемії потреба в безперервному поколінні майбутніх лікарів стала мейнстрімом у освіті за обов'язкової безперервності медичної освіти [6; 8].

Хоча «живий» контакт із пацієнтом залишається незамінним принципом клінічного навчання, ці надзвичайні часи вимагали виняткових заходів. Педагогічні інновації, що включають технологію і навчання на основі симуляції (онлайн-лекції, віртуальні симулятори, вебтрансляції, онлайн-чати), мають бути винесені на перший план. Оскільки педагоги-медики неминуче змушені покладатися на технологічне навчання, вони мусять не тільки прийняти його, а й розробити та оцінити його сталість і застосування в доклінічних і клінічних умовах [7].

Воєнні дії через російську агресію також призвели до обмеження викладання в офлайн-форматі, особливо в деяких регіонах України.

Проте оцінити ефективність онлайн- і офлайн-викладання залишається складною проблемою. Складно дійти послідовних висновків, що призводить до складних рішень при виборі методу навчання для медичної освіти [5].

На ефективність онлайн-навчання впливають багато факторів. Деякі фактори створюють перешкоди для онлайн-навчання, такі як адміністративні проблеми, соціальна взаємодія, академічні навички, технічні навички, мотивація здобувачів освіти, час і підтримка для навчання, технічні проблеми, вартість і доступ до інтернету. Інші фактори можуть призвести до низької якості онлайн-навчання, наприклад, неефективний дизайн і розташування мультимедійних матеріалів. Отже, ефективний аналіз онлайн- і офлайн-навчання в медичній освіті має залежати від усебічного розгляду того, як вони використовуються групами. Усе це має бути оцінено, включаючи цілі навчання, конструктивні властивості навчальних матеріалів, оцінку результатів навчання тощо [1; 4].

Слід зазначити, що здобування медичної освіти виключно в онлайн-форматі неможливе через необхідність опанування практичних навичок, уміння спілкуватися із пацієнтами тощо [2].

Ефективність онлайн-навчання різна, є такою ж або ефективнішою, ніж офлайн-навчання, для деяких цільових знань і навичок, а також для студентів. Щоб уникнути потенційних обмежень онлайн-навчання в медичній освіті, можливо, варто поєднати переваги онлайн- і офлайн-методів навчання, що називається змішаним навчанням [7].

Багато факторів можуть вплинути на те, чи буде програма онлайн-навчання успішною чи невдалою, починаючи від факторів, керованих студентами, до факторів, керованих персоналом. Наприклад, «культурний спротив» серед викладачів раніше вважався перешкодою для залучення студентів до технологічної освіти; отже, ініціативи, орієнтовані на навчально-науковий персонал, можуть бути ключовими для впровадження успішних програм елек-

ПОЛТАВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

МЕТОДОЛОГІЯ ТА АНАЛІЗ ПРОВЕДЕННЯ ОБ'ЄКТИВНОГО СТРУКТУРОВАНОГО КЛІНІЧНОГО ІСПИТУ НА СТАНЦІЇ «СТАНДАРТИЗОВАНИЙ ПАЦІЄНТ У ПЕДІАТРИЧНІЙ ПРАКТИЦІ» КАФЕДРИ ПЕДІАТРІЇ №2 ПДМУ <i>Крючко Т.О., Пода О.А., Кузьменко Н.В., Бубир Л.М., Климко Д.О.</i>	123
ВИКОРИСТАННЯ ВАРІАНТІВ МЕТОДИКИ «СТАНДАРТИЗОВАНИЙ ПАЦІЄНТ» У ВИКЛАДАННІ КЛІНІЧНИХ ДИСЦИПЛІН <i>Ксьонз І.В., Гриценко Є.М., Пилипюк Є.В., Овчар О.В.</i>	125
МОДЕЛІ ВЗАЄМИН ВИКЛАДАЧІВ І ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ <i>Кузь В.С., Тесленко О.І., Кузь Г.М., Баля Г.М., Марченко К.В., Лунькова Ю.С., Мартиненко І.М.</i>	126
РЕЗУЛЬТАТИ АНКЕТУВАННЯ МАЙБУТНІХ ЛІКАРІВ ЩОДО КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ І ГОТОВНОСТІ ДО КЛІНІЧНОЇ ПРАКТИКИ <i>Кузьменко Н.В., Іваницька Т.А., Пода О.А., Несіна І.М., Тянянська С.М.</i>	128
МІЖДИСЦИПЛІНАРНИЙ ПІДХІД ЯК ЗАСІБ РОЗВИТКУ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ СТУДЕНТІВ МЕДИЧНИХ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ <i>Куценко Н.П., Вонсович Ю.В., Волкова Т.О., Зубченко Ю.П.</i>	130
ГРОМАДЯНСЬКА КОМПЕТЕНТНІСТЬ ЯК БАЗОВА СКЛАДОВА КОМПЕТЕНТНІСНОГО ПІДХОДУ СУЧАСНОЇ ОСВІТИ <i>Куценко Н.П., Прокопенко В.В.</i>	132
ВИКОРИСТАННЯ МЕТОДІВ ВІЗУАЛІЗАЦІЇ ПРИ ВИКЛАДАННІ ХІМІЧНИХ ДИСЦИПЛІН <i>Куценко Н.П., Сизоненко Н.В.</i>	133
ОРГАНІЗАЦІЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ У МЕДИЧНИХ ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ З ВИВЧЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ЗА ПРОФЕСІЙНИМ СПРЯМУВАННЯМ <i>Лещенко Т.О., Юфименко В.Г., Шарбенко Т.В.</i>	135
ПОСТАТЬ ГРИГОРІЯ СКОВОРОДИ У ТВОРЧОСТІ ПИСЬМЕННИКІВ ПОЛТАВЩИНИ: МЕТОДИЧНИЙ АСПЕКТ <i>Лисенко А.В.</i>	138
НОВІТНІ ПАРАДИГМИ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ В СУЧАСНИХ УМОВАХ <i>Ліхачов В.К., Макаров О.Г., Добровольська Л.М., Тарановська О.О., Ващенко В.Л.</i>	140
ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ПІДГОТОВКИ МЕДИЧНИХ ФАХІВЦІВ: КОМПЕТЕНТНОСТІ ВИКЛАДАЧІВ І АКТИВНІ ЗАСОБИ НАВЧАННЯ <i>Лобань Г.А., Фаустова М.О., Чумак Ю.В.</i>	142
ВПЛИВ НАУКОВО-ДОСЛІДНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ НА ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСОБИСТОСТІ МАЙБУТНЬОГО ЛІКАРЯ <i>Лобач Н.В., Ісичко Л.В., Сілкова О.В., Ващенко А.В.</i>	144
ДИСТАНЦІЙНА ОСВІТА ЯК СКЛАДОВА ПІДГОТОВКИ ЛІКАРЯ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ <i>Локес К.П., Фаустова М.О., Добровольська О.В., Аветіков Д.С.</i>	146
СУЧАСНІ ТА ПЕРСПЕКТИВНІ МЕТОДИ НАВЧАННЯ ФАРМАКОЛОГІЇ МАЙБУТНІХ ЛІКАРІВ <i>Луценко Р.В., Сидоренко А.Г., Чечотіна С.Ю., Гришко Ю.М., Петрова Т.А., Луценко О.А.</i>	147
ЗАСТОСУВАННЯ KEYС-МЕТОДУ НАВЧАННЯ НА КАФЕДРІ ХІРУРГІЇ <i>Люлька О.М., Кравціє М.І., Дудченко М.О., Ляховський В.І., Лисенко Р.Б., Нємченко І.І., Краснов О.Г., Городова-Андрєєва Т.В.</i>	149
ЛЕКЦІЯ ЯК ОСНОВА ТЕОРЕТИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ У МЕДИЧНИХ ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ <i>Ляховська Т.Ю., Громова А.М., Ляховський В.І.</i>	151
МОНІТОРИНГ І КОНТРОЛЬ ЯКОСТІ ОСВІТИ МАЙБУТНІХ СТОМАТОЛОГІВ ТА ШЛЯХИ ЇХ УДОСКОНАЛЕННЯ <i>Марченко І.Я., Шундрік М.А., Ткаченко І.М.</i>	153
METACOGNITIVE ASPECTS IN LEARNING ROMANIAN AS A FOREIGN LANGUAGE <i>Laura Maftei, Phd, Associate Professor</i>	154
РОЛЬ НАУКОВО-ДОСЛІДНИЦЬКОЇ РОБОТИ ЛІКАРІВ-ІНТЕРНІВ У ПІДВИЩЕННІ ЯКОСТІ ЇХНЬОЇ ОСВІТИ <i>Мельник В.Л., Шевченко В.К., Силенко Ю.І.</i>	158
НАУКОВО-МЕТОДИЧНІ АСПЕКТИ ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ВИКЛАДАННЯ ФІЗІОЛОГІЇ ЗДОБУВАЧАМ ОСВІТИ МЕДИЧНИХ ФАКУЛЬТЕТІВ ПДМУ <i>Міщенко І.В., Коковська О.В., Жукова М.Ю., Павленко Г.П., Юдіна К.Є.</i>	160
ІНТЕРАКТИВНІ ЕЛЕМЕНТИ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ ПРИ ВИВЧЕННІ ОСНОВ ТАКТИЧНОЇ МЕДИЦИНИ <i>Моїсєєва Н.В., Гордієнко Л.П., Карамішев Д.В., Кока В.М., Литвиненко М.І.</i>	162
АКАДЕМІЧНА ДОБРОЧЕСНІСТЬ У СТУДЕНТСЬКОМУ СЕРЕДОВИЩІ: СТАВЛЕННЯ ДО СПИСУВАННЯ УКРАЇНСЬКИХ І ФРАНЦУЗЬКИХ СТУДЕНТІВ У РОЗРІЗІ ІНТЕГРАЦІЇ ВІТЧИЗНЯНОЇ ОСВІТИ В ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ОСВІТНІЙ ПРОСТІР <i>Мохначов О.В., Циганенко І.В., Овчаренко Л.К., Рустамян С.Т.</i>	164